

Arrest

nr. 209 232 van 12 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger afkomstig uit het dorp Perakhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar te zijn. Volgens uw verklaringen wilde de Taliban dat u zich bij hen zou aansluiten. Nadat uw neven zich hadden aangesloten eisten zij dat u en uw gezin hen zouden voorzien in eten en hen lieten overnachten. Toen u zich hiertegen verzette werd u door hen geslagen. Vervolgens trok u naar de Afghaanse hoofdstad Kaboel om er werk te zoeken. U ontmoette er een man die u aan werk hielp bij een ngo. U kreeg er een opleiding en ging aan de slag als ontmijner. Op een dag werd u in uw dorp aangevallen door de Taliban omdat u als ontmijner werkte. U besloot daarom Afghanistan te

verlaten. U reisde naar België waar u op 6 november 2015 aankwam. Op 19 november 2015 diende u een asielverzoek in bij de Belgische overheden.

U legt in het kader van uw asielverzoek de taskara's van u en uw ouders, een attest van de Wahdat Demining Company, een attest van het district, een deel van een postpakket en zes foto's voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de geografie, infrastructuur en de bevolking van uw regio van herkomst niet overtuigen. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat u in het dorp Perakhel, naast de Wazir Jihadi school woonde (Verklaring DVZ, p.10). Uit informatie van het Commissariaat-generaal (CGVS) blijkt echter dat de Wazir Jihadi school in de het district Khogyani in het dorp Ahmadkhail gevestigd is. De vaststelling dat u de school waar u gedurende zeven jaar les zou hebben gevolgd voor de DVZ in uw eigen dorp situeert terwijl deze school in een ander dorp in de regio gevestigd is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw regio van herkomst. In verband met de gezondheidsvoorzieningen verklaarde u dat er in het dorp Badakhel een kleine winkel (kliniek) met een dokter is en waar mensen van het dorp heen gaan voor medicijnen en ampullen. Wanneer u wordt gevraagd naar andere klinieken in het district gaf u aan dat er in het districtscentrum nog een of twee klinieken waren. Buiten het district zou er, dichtbij, het districtscentrum nog een heel klein hospitaal zijn. U wist niet precies wat de naam was maar men noemde het de Wazir kliniek (CGVS, p.10). Uit informatie blijkt echter dat er tussen uw dorp en het districtscentrum nog verschillende medische posten te vinden zijn zoals te Akhmadkhail. Uit informatie blijkt bovendien dat er in Perakhel een comprehensive health center dat in principe instaat voor de gezondheidszorg van dertigduizend tot zestigduizend personen.

Met betrekking tot de geografie van uw regio stelde u voor het CGVS dat de Wazir Jihadi school zich in Do Saraka (letterlijk vertaald: twee wegen) voorbij Kajir Qalay, Gulabi Qalay, Shama Qalay, Badakhel bevond (CGVS, p.5). Geen van deze plaatsen valt echter terug te vinden op kaarten die ter beschikking staan van het CGVS. Waar Badakhel eventueel zou kunnen verwijzen naar het dorp Bahlolkhail moet worden vastgesteld dat het dorp Ahmadkhail, waar de Wazir Jihadi school gevestigd, in de andere richting ligt. Wanneer er tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal wordt geïnformeerd waar dit dorp ligt, geeft u aan geen Ahmadkhail kent en er niets over te weten (CGVS, p.12 en 13). Wanneer u

tijdens het gehoor wordt gevraagd naar andere dorpen in de buurt van Perakhel bleek u deze niet te kennen of slaagde u er niet in deze te situeren ten opzichte van uw dorp. Wanneer u wordt gevraagd waar Kambu – een dorp dat volgens informatie van het CGVS op minder dan 10 km van uw dorp- ligt kwam u niet verder dan de stelling dat Khogyani heel groot is en u niet elk dorp ervan kent (CGVS, p.6). Als u daarop werd geconfronteerd met de term Shorokhel stelde u dat u er over hoorde en dat er verschillende stammen zijn in Khogyani. Vervolgens gevraagd of Shorokhel een dorp of een stam betreft gaf u dan weer aan dat het een dorp was. U slaagde er echter niet in aan te geven waar dit dorp lag en verwees opnieuw naar de grote omvang van het district Khogyani (CGVS, p.7). Uit informatie blijkt echter dat Shorokhel een dorp is dat in vogelvlucht op minder dan vijf kilometer van Perakhel ligt. Ook op de vraag waar het dorp Khozakhel, dat eveneens op korte afstand van Perakhel te situeren valt, ligt, diende u te verwijzen naar de omvang van Khogyani (CGVS, p.6). Hakimabad situeerde u dan weer dicht bij het districtcentrum. Als je van het districtcentrum richting Pirakhel reist zou dit het eerste dorp zijn dat men passeert (CGVS, p.11). Uit kaarten waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Hakimabad geenszins het eerste dorp is bij het verlaten van het districtcentrum in de richting van Pirakhel.

Naast de vaststelling dat uw geografische kennis van de regio waarin u zou zijn opgegroeid moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de stammen die in het gebied wonen niet overtuigen. U stelde hierover dat uw familie tot de Shekhan stam, die onder de Khogyani valt, behoort. Over de Khogyani zou er sprake zijn van drie vader namelijk Gurgune, Shirzad en Wazir. Ook Pirakhel zou een clan zijn in de regio (CGVS, p.5). Wanneer u later tijdens het gehoor wordt gevraagd of er binnen de Wazir stam niet stammen zijn zoals de Pirakhel, stelde u vreemd genoeg dat u nog dergelijke stammen kende maar informeerde u of u de namen van alle dorpen diende te geven. Wanneer werd aangegeven dat u geen dorpen diende op te noemen maar stammen kwam u opnieuw niet tot een antwoord maar vroeg u welke stammen het CGVS bedoelde. Wanneer het CGVS aangaf dat er werd bedoeld op stammen zoals de Pirakhel er een was in de Wazirregio, ging u in tegen uw eerdere verklaringen over de Pirakhel door te stellen dat Pirakhel een dorp is en geen stam. Vervolgens gaf u dan weer aan dat alle dorpen er tot een stam behoren en dat iemand die in een dorp woont tot die clan behoort. Wanneer het CGVS uiteindelijk informeerde naar de drie grootste stammen in de Wazirregio, slaagde u er opnieuw niet in enige informatie te verstrekken en kwam u niet verder dan de vraag welke stammen het CGVS bijvoorbeeld bedoelde (CGVS, p.15-16). De vaststelling dat u dermate vage en incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de verschillende stammen die uw beweerd regio van herkomst bevolken, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst.

Ook uw verklaringen met betrekking tot verkiezingen in uw regio van herkomst overtuigen niet. U gaf in dit verband aan dat er in uw dorp niet kon worden gestemd. Bij het districtcentrum van Kaga zou dit wel het geval zijn geweest maar die plek zou zijn gebombardeerd. Wanneer er werd geïnformeerd naar ander kiesbureaus in uw dorp of in de buurt ervan beweerde u dat dit niet makkelijk was en de Taliban dit niet toelaat (CGVS, p.17). Uit informatie van het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er in 2009 wel degelijk werd gestemd in Pirakhel (Pera Khail). Uit informatie blijkt eveneens dat er ook bij de verkiezingen van 2014 in de regio van uw dorp mogelijkheden waren om een stem uit te brengen. Zo werden er in Wazir Ahmad Khel volgens informatie bijna drie duizend stemmen uitgebracht naar aanleiding van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen. De stembureaus waren, zo blijkt uit dezelfde informatie, ingericht in de Jehadi boys en de Jehadi girls school. De plaats waarop u volgens uw verklaringen voor het CGVS school liep (CGVS, p.4). Ook in Hakimabad, een dorp tussen Pirakhel en de districtshoofdplaats Kaga, was er de mogelijkheid om een stem uit te brengen naar aanleiding van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen in 2014. U bewering voor het CGVS dat er enkel kon worden gestemd in Kaga strookt dan ook niet met informatie van het CGVS.

Verder bleek u tijdens het gehoor geen namen te kennen van madrassas in uw district. Hiernaar gevraagd stelde u de Jamiat madrassa in de buurt van de Wazir Jehadi school te kennen. Alle andere madrassas in de regio zouden dezelfde naam dragen (CGVS, p.14). Gevraagd of u de (Shaheed Mohammad Hashim) Darul hefaz madrassa kende beweerde u deze niet te kennen en wees u er nogmaals op dat het district Khogyani groot is (CGVS, p.14 en 15). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er in het dorp Pirakhel ten tijde van de verkiezingen van 2009 en 2014 een madrassa die de naam Abko draagt was gevestigd. Wanneer u wordt gevraagd naar deze madrassa stelde u dat het CGVS mogelijks de Aboko begraafplaats bedoelde. Gevraagd of er ook iets anders deze naar droeg, gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS, p.17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Vooreerst moet er immers worden gesteld dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat Afghaanse documenten betreft moet hier nog worden aan toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 14 van het “KB aangaande de werking van het CGVS”, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (vluchtelingenconventie), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal stelde dan ook terecht: “(...)

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de geografie, infrastructuur en de bevolking van uw regio van herkomst niet overtuigen. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) dat u in het dorp Perakhel, [nabij] de Wazir Jihadi school woonde (Verklaring DVZ, p.[4]). Uit informatie van het Commissariaat-generaal (CGVS) blijkt echter dat de Wazir Jihadi school in de het district Khogyani in het dorp Ahmadkhail gevestigd is. De vaststelling dat u de school waar u gedurende zeven jaar les zou hebben gevolgd voor de DVZ in uw eigen dorp situeert terwijl deze school in een ander dorp in de regio gevestigd is, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw regio van herkomst. In verband met de gezondheidsvoorzieningen verklaarde u dat er in het dorp Badakhel een kleine winkel (kliniek) met een dokter is en waar mensen van het dorp heen gaan voor medicijnen en ampullen. Wanneer u wordt gevraagd naar andere klinieken in het district gaf u aan dat er in het districtscentrum nog een of twee klinieken waren. Buiten het district zou er, dichtbij, het districtscentrum nog een heel klein hospitaal zijn. U wist niet precies wat de

naam was maar men noemde het de Wazir kliniek (CGVS, p.10). Uit informatie blijkt echter dat er tussen uw dorp en het districtscentrum nog verschillende medische posten te vinden zijn zoals te Akhmadkhail. Uit informatie blijkt bovendien dat er in Perakhel een comprehensive health center dat in principe instaat voor de gezondheidszorg van dertigduizend tot zestigduizend personen.

Met betrekking tot de geografie van uw regio stelde u voor het CGVS dat de Wazir Jihadi school zich in Do Saraka (letterlijk vertaald: twee wegen) voorbij Kajir Qalay, Gulabi Qalay, Shama Qalay, Badakhel bevond (CGVS, p.5). Geen van deze plaatsen valt echter terug te vinden op kaarten die ter beschikking staan van het CGVS. Waar Badakhel eventueel zou kunnen verwijzen naar het dorp Bahlolkhail moet worden vastgesteld dat het dorp Ahmadkhail, waar de Wazir Jihadi school gevestigd, in de andere richting ligt. Wanneer er tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal wordt geïnformeerd waar dit dorp ligt, geeft u aan geen Ahmadkhail kent en er niets over te weten (CGVS, p.12 en 13). Wanneer u tijdens het gehoor wordt gevraagd naar andere dorpen in de buurt van Perakhel bleek u deze niet te kennen of slaagde u er niet in deze te situeren ten opzichte van uw dorp. Wanneer u wordt gevraagd waar Kambu – een dorp dat volgens informatie van het CGVS op minder dan 10 km van uw dorp- ligt kwam u niet verder dan de stelling dat Khogyani heel groot is en u niet elk dorp ervan kent (CGVS, p.6). Als u daarop werd geconfronteerd met de term Shorokhel stelde u dat u er over hoorde en dat er verschillende stammen zijn in Khogyani. Vervolgens gevraagd of Shorokhel een dorp of een stam betreft gaf u dan weer aan dat het een dorp was. U slaagde er echter niet in aan te geven waar dit dorp lag en verwees opnieuw naar de grote omvang van het district Khogyani (CGVS, p.7). Uit informatie blijkt echter dat Shorokhel een dorp is dat in vogelvlucht op minder dan vijf kilometer van Perakhel ligt. Ook op de vraag waar het dorp Khozakhel, dat eveneens op korte afstand van Perakhel te situeren valt, ligt, diende u te verwijzen naar de omvang van Khogyani (CGVS, p.6). Hakimabad situeerde u dan weer dicht bij het districtscentrum. Als je van het districtscentrum richting Pirakhel reist zou dit het eerste dorp zijn dat men passeert (CGVS, p.11). Uit kaarten waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Hakimabad geenszins het eerste dorp is bij het verlaten van het districtscentrum in de richting van Pirakhel.

Naast de vaststelling dat uw geografische kennis van de regio waarin u zou zijn opgegroeid moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de stammen die in het gebied wonen niet overtuigen. U stelde hierover dat uw familie tot de Shekhan stam, die onder de Khogyani valt, behoort. Over de Khogyani zou er sprake zijn van drie vader namelijk Gurgune, Shirzad en Wazir. Ook Pirakhel zou een clan zijn in de regio (CGVS, p.5). Wanneer u later tijdens het gehoor wordt gevraagd of er binnen de Wazir stam niet stammen zijn zoals de Pirakhel, stelde u vreemd genoeg dat u nog dergelijke stammen kende maar informeerde u of u de namen van alle dorpen diende te geven. Wanneer werd aangegeven dat u geen dorpen diende op te noemen maar stammen kwam u opnieuw niet tot een antwoord maar vroeg u welke stammen het CGVS bedoelde. Wanneer het CGVS aangaf dat er werd bedoeld op stammen zoals de Pirakhel er een was in de Wazirregio, ging u in tegen uw eerdere verklaringen over de Pirakhel door te stellen dat Pirakhel een dorp is en geen stam. Vervolgens gaf u dan weer aan dat alle dorpen er tot een stam behoren en dat iemand die in een dorp woont tot die clan behoort. Wanneer het CGVS uiteindelijke informeerde naar de drie grootste stammen in de Wazirregio, slaagde u er opnieuw niet in enige informatie te verstrekken en kwam u niet verder dan de vraag welke stammen het CGVS bijvoorbeeld bedoelde (CGVS, p.15-16). De vaststelling dat u dermate vage en incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de verschillende stammen die uw beweerd regio van herkomst bevolken, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst.

Ook uw verklaringen met betrekking tot verkiezingen in uw regio van herkomst overtuigen niet. U gaf in dit verband aan dat er in uw dorp niet kon worden gestemd. Bij het districtscentrum van Kaga zou dit wel het geval zijn geweest maar die plek zou zijn gebombardeerd. Wanneer er werd geïnformeerd naar ander kiesbureaus in uw dorp of in de buurt ervan beweerde u dat dit niet makkelijk was en de Taliban dit niet toelaat (CGVS, p.17). Uit informatie van het Commissariaat-generaal waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat er in 2009 wel degelijk werd gestemd in Pirakhel (Pera Khail). Uit informatie blijkt eveneens dat er ook bij de verkiezingen van 2014 in de regio van uw dorp mogelijkheden waren om een stem uit te brengen. Zo werden er in Wazir Ahmad Khel volgens informatie bijna drie duizend stemmen uitgebracht naar aanleiding van de tweede ronde van de presidentsverkiezingen. De stembureaus waren, zo blijkt uit dezelfde informatie, ingericht in de Jehadi boys en de Jehadi girls school. De plaats waarop u volgens uw verklaringen voor het CGVS school liep (CGVS, p.4). Ook in Hakimabad, een dorp tussen Pirakhel en de districtshoofdplaats Kaga, was er de mogelijkheid om een stem uit te brengen naar aanleiding van de tweede ronde van de

presidentsverkiezingen in 2014. U bewering voor het CGVS dat er enkel kon worden gestemd in Kaga strookt dan ook niet met informatie van het CGVS.

Verder bleek u tijdens het gehoor geen namen te kennen van madrassas in uw district. Hiernaar gevraagd stelde u de Jamiat madrassa in de buurt van de Wazir Jehadi school te kennen. Alle andere madrassas in de regio zouden dezelfde naam dragen (CGVS, p.14). Gevraagd of u de (Shaheed Mohammad Hashim) Darul hefaz madrassa kende beweerde u deze niet te kennen en wees u er nogmaals op dat het district Khogyani groot is (CGVS, p.14 en 15). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er in het dorp Pirakhel ten tijde van de verkiezingen van 2009 en 2014 een madrassa die de naam Abko draagt was gevestigd. Wanneer u wordt gevraagd naar deze madrassa stelde u dat het CGVS mogelijks de Aboko begraafplaats bedoelde. Gevraagd of er ook iets anders deze naar droeg, gaf u aan dat dit niet het geval was (CGVS, p.17).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Vooreerst moet er immers worden gesteld dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat Afghaanse documenten betreft moet hier nog worden aan toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Vooreerst wenst de Raad op te merken dat de aangevoerde schending van artikel 14 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet dienstig is. Dit artikel heeft immers betrekking op het gehoor van een minderjarige hetgeen *in casu* niet aan de orde was.

Waar verzoeker aangeeft dat verzoeker tijdens het gehoor nooit de kans heeft gekregen om vanuit zijn beleving zijn kennis over de streek van herkomst duidelijk te maken en hij verwijst naar een passage uit het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vindt geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker werd vele vragen gesteld die betrekking hadden op zijn regio van herkomst. Verzoeker slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is van de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn. De Raad kan uit de lezing van het gehele gehoorverslag dan ook niet afleiden dat verzoeker geremd werd bij zijn verklaringen en niet in de mogelijkheid zou zijn gesteld om zijn streek van herkomst aannemelijk te maken.

In het gehoorverslag van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd het volgende genoteerd: “*zijn er nog andere stammen in de Pirakhel regio? Ja, er zijn nog andere dorpen en huizen. Kan u daar over vertellen? Ja, Kajir Qalay. Wilt u dat ik ze één voor één opnoem aan elke kant? Wacht even*” (stuk 7, gehoorverslag, p. 5). Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoeker de mogelijkheid niet werd geboden om vanuit zijn beleving zijn kennis over de streek van herkomst duidelijk te maken. De gestelde vraag betrof immers de stammen waarop verzoeker begint over dorpen en huizen en vraagt of hij deze dorpen moet opnoemen. Samen gelezen met de vaststellingen omtrent zijn gebrekkige verklaringen over de stammen verder tijdens het gehoor (stuk 7, gehoorverslag, p. 15-16) maakt dat er geen geloof kan worden gehecht over zijn herkomst.

Wat betreft het betoog dat verzoeker en de protection officer niet over een gemeenschappelijk taal beschikken om de ligging van de plaatsen ten opzichte van elkaar aan te duiden, verschoont hij zijn gebrekkige verklaringen omtrent de geografie van zijn regio niet. Overigens hebben de gedane vaststellingen geen betrekking op de situering van verzoeker van de ligging van de plaatsen ten opzichte van elkaar.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat verzoeker stelde afkomstig te zijn van het dorp Perakhel en nabij de Wazir Jihadi school woonde (stuk 16, Verklaring DVZ, p. 4), terwijl uit informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat de Wazir Jihadi school in het district Khogyani in het dorp Ahmadkhail gevestigd is, waarvan verzoeker vervolgens beweert het niet te kennen en er niets over te weten. De vaststelling dat verzoeker de school waar hij gedurende zeven jaar les zou hebben gevolgd voor de Dienst Vreemdelingenzaken in zijn eigen dorp situeert terwijl deze school in een ander dorp in de regio gevestigd is, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van verzoekers beweringen met betrekking tot zijn regio van herkomst.

Ook kon verzoeker geen van de nabije plaatsen die hij opsomde op de kaarten die ter beschikking staan van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden teruggevonden. Verzoeker brengt ook geen informatie bij die het tegendeel bewijst.

Verzoeker situeerde de Wazir Jihadi school, waarvan hij stelt dat hij er naast woonde, overigens voorbij het dorp Badakhel. Wanneer met wat goede wil wordt vastgesteld dat Badakhel eventueel zou kunnen verwijzen naar het dorp Bahlokhail moet worden vastgesteld dat het dorp Ahmadkhail, waar de Wazir Jihadi school gevestigd is, in de andere richting ligt. Wanneer er tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt geïnformeerd waar dit dorp ligt, geeft verzoeker bovendien aan geen Ahmadkhail te kennen en er niets over te weten (stuk 7, gehoorverslag, p. 12 - 13). Wanneer verzoeker tijdens het gehoor wordt gevraagd naar andere dorpen in de buurt van Perakhel bleek hij deze evenmin te kennen. Wanneer hem wordt gevraagd waar Kambu - een dorp dat volgens informatie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op minder dan 10 kilometer van zijn dorp - ligt kwam verzoeker niet verder dan de stelling dat Khogyani heel groot is en hij niet elk dorp ervan kent (stuk 7, gehoorverslag, p. 6). Als hij daarop werd geconfronteerd met de term Shorokhel stelde verzoeker dan weer dat hij er over hoorde en dat er verschillende stammen zijn in Khogyani. Vervolgens gevraagd of Shorokhel een dorp of een stam betreft gaf verzoeker dan weer aan dat het een dorp was (stuk 7, gehoorverslag, p. 6-7). Verzoeker slaagde er echter niet in aan te geven waar dit dorp lag en verwees opnieuw naar de grote omvang van het district Khogyani (stuk 7, gehoorverslag, p.7). Uit informatie blijkt echter dat Shorokhel een dorp is dat in vogelvlucht op minder dan vijf kilometer van Perakhel ligt. Ook op de vraag waar het dorp Khozakhel, dat eveneens op korte afstand van Perakhel te situeren valt, ligt, diende verzoeker opnieuw te verwijzen naar de omvang van Khogyani (stuk 7, gehoorverslag, p.6). Hakimabad situeerde verzoeker dan weer dicht bij het districtscentrum. Als je van het districtscentrum richting Perakhel reist zou dit het eerste dorp zijn dat men passeert (stuk 7, gehoorverslag, p.11). Uit kaarten waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt, blijkt echter dat Hakimabad geenszins het eerste dorp is bij het verlaten van het districtscentrum in de richting van Perakhel. Deze vaststellingen omtrent nabije dorpen hebben dan ook geen betrekking op verzoekers situering van hun ligging ten opzichte van elkaar. Hierbij wenst de Raad te benadrukken dat het ook over dorpen gaat zijn die op zeer korte afstand van zijn beweerde dorp van herkomst gelegen zijn, maar waarover verzoeker niets meer kon uitbrengen dan te verwijzen naar de grote omvang van het district Khogyani.

Hoewel verzoeker te kennen geeft dat de gestelde vragen niet aangepast waren aan verzoekers profiel en vaak louter bestonden uit het opsommen van begrippen die verzoeker moest identificeren, licht hij niet toe waarom de gestelde vragen niet aangepast waren aan zijn profiel. Overigens kan van iemand die beweert zijn ganse leven in een bepaalde streek te hebben gewoond worden verwacht dat hij hierover een uitgebreidere kennis heeft van omliggende dorpen, medische voorzieningen en stammen die in het gebied wonen. Het is de Raad ook niet duidelijk waar verzoeker op doelt met de bewering dat hij begrippen moest identificeren. Dit wordt niet nader toegelicht. De Raad is van oordeel dat de tijdens het gehoor bevroegde aspecten niet buiten het bereik van een persoon met verzoekers profiel als gezonde volwassen man zouden liggen. Het betreffen eenvoudige vragen omtrent essentiële aspecten die aan het leven in zijn beweerde streek van herkomst verboden zijn.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten moet vooreerst worden vastgesteld dat documenten slechts beschikken over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde taskara's moet worden opgemerkt dat deze geen zicht bieden op de plaats waar verzoeker voor zijn vertrek heeft verbleven. Uit verzoekers verklaringen is afdoende gebleken dat hij daar al zeer lang niet meer heeft verbleven. Deze documenten kunnen dan ook geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen. Het attest van het district betreft een handgeschreven tekst met wat stempels en vingerafdrukken die gelet op de informatie in het administratief dossier met betrekking tot vervalsing en corruptie en verzoekers gebrekkige verklaringen over zijn streek van herkomst geen bewijswaarde heeft.

Het attest van de "Wahdat Demining Company" attesteert slechts verzoekers vertrek en verzoeker wordt zelfs succes gewenst voor zijn verdere carrière. Dit attest zegt niets over zijn herkomst en over de reden van zijn vertrek. Derhalve is een dergelijk document niet bij machte zijn herkomst en problemen in zijn streek van herkomst omwille van deze tewerkstelling aan te tonen. Ook de neergelegde foto's geven geen inzicht in verzoekers streek van herkomst en de werkelijke reden van zijn vertrek uit Afghanistan. De neergelegde enveloppe toont slechts aan dat verzoeker post ontving vanuit Afghanistan, maar dit volstaat evenmin om zijn recente herkomst aan te tonen.

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij recent afkomstig is uit het dorp Perakhel, in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het uit het dorp Perakhel, in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF